

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 20-09-37860 מ.א. נ' ע.א.

בפני כב' השופט נמרוד פלקס, סגן הנשיא

התובעת

מ.א.

ע"י עוה"ד רומי קנבל

נגד

הנתבע

ע.א.

ע"י עוה"ד אלון יגאל

הנתבע הנוסף

ד.א.

ע"י עוה"ד סמדר בונן

פסק דין

- 1
- 2 1. בקשת הנתבע והנתבע הנוסף לסילוק התביעה על הסף, ולא לאשר את צירוף הנתבע הנוסף
- 3 להליך דין, מחמת מעשה בית דין, העדר עילה, היות התביעה טורדנית וקנטרנית, שימוש
- 4 לרעה בהליכי משפט והיעדר סמכות עניינית. כן בקשת התובעת לצרף להליך נתבע נוסף.
- 5 2. התובעת והנתבע נישאו בשנת 2006 ונפרדו בשנת 2017, התובעת הגישה מספר תביעות לבית
- 6 משפט זה, לרבות תביעה רכושית, אשר עניינה איזון משאבים ופירוק שיתוף (תלה"מ 16446-
- 7 03-18). בגדרי תביעתה האמורה טענה בין היתר, כי הנתבע מבריח נכסים באמצעות בעל
- 8 מניות נוסף בחברה בה לנתבע מניות, הוא הנתבע הנוסף, אותו מבקשת היא לצרף להליך.
- 9 3. מפאת טענתה זו להברחת נכסים - או ליתר דיוק טענה, כי בידי הנתבע הנוסף מוחזקים סכומי
- 10 כסף שהצטברו במהלך חייהם המשותפים של התובעת והנתבע, מחמת פעילותו העסקית של
- 11 הנתבע - הגישה התובעת תביעתה זו, אשר הסעד המבוקש בה נוסח כהאי לישנא: "... לקביעה
- 12 בפסק דין, כי העוסק המורשה אשר רשום על שם שותפו של הבעל (הנתבע - נ.פ.) מר ד.א.
- 13 (הנתבע הנוסף - נ.פ.) (להלן - "העוסק המורשה"), שייך באופן שווה לבעל ולאישה "...
- 14 (הפתיח לכתב התביעה), וכן "לקבוע הרמת מסך בין העוסק המורשה לבין חברת XXX;
- 15 ולחלופין, להצהיר, כי הבעלות בעוסק המורשה שייכת באופן שווה לנתבע 1 ונתבע 2. להצהיר,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 20-09-37860 מ.א. נ' ע.א.

- 1 כי חלקו של הבעל בעוסק המורשה שייך לשני הצדדים (התובעת והנתבע - נ.פ.) בחלקים שווים
2 "... (סעיף 57 לכתב התביעה).
- 3 4. לשם הבהרת הקשר של דברים יאמר, כי בהליך הרכושי הנדון בין התובעת לבין הנתבע, בו
4 ניתן פסק דין בד בבד עם מתן פסק דין זה, טענה התובעת שהנתבע והנתבע הנוסף הם בעלי
5 המניות בחלקים שווים של חברה בשם XXX (טענה זו אינה שנויה במחלוקת). לטענת
6 התובעת, אותה שולל הנתבע, ואשר אף נדחתה בפסק הדין הניתן בד בבד עם פסק דין זה
7 כאמור, חברו להם יחדיו הנתבע והנתבע הנוסף לשם הברחת הכנסות XXX מפניה.
- 8 5. למעשה די בקריאת הסעדים המבוקשים בכתב התביעה בכדי להגיע למסקנה שדין התביעה
9 להימחק על הסף מחמת היעדר עילה, ואין צורך להידרש לטענות הנתבע והנתבע הנוסף מכוחן
10 יש לטעמם לסלק את התביעה על הסף, ולא לאשר את צירוף הנתבע הנוסף להליך דן - טענות
11 בדבר מעשה בית דין, היות התביעה קנטרנית והיעדר סמכות עניינית, אשר בכל הכבוד אין
12 בהן ממש. אבאר.
- 13 6. הנורמה המשפטית החלה על יחסיהם הרכושים של התובעת והנתבע היא הקבועה **בחוק יחסי**
14 **ממון בין בני זוג**, תשל"ג - 1973, קרי - שיתוף אובליגטורי נדחה. לענייננו משמעותם של דברים
15 היא, שלאישה אין כל חלק או זכות ספציפית בהכנסות או אחזקות הנתבע בחברה, אשר
16 במניותיה הוא מחזיק. יחד עם זאת התובעת זכאית לאיזון כלל משאבי הצדדים, מחצה על
17 מחצה, וכפועל יוצא מכך ככלל יובא שווי כלל נכסי הנתבע, בין חיובים ובין שליליים, בגדרי
18 איזון המשאבים, וככל ששווי נכסי הנתבע עולה על שווי נכסי התובעת, יהיה על הנתבע לשלם
19 לתובעת תשלום איזון. משמעות הדברים היא אפוא, כי בידי התובעת לזכות לכל היותר בסעד
20 של תשלום כסף מאת הנתבע, ואין היא זכאית להצהרה, לפיה נכס ספציפי השייך לנתבע הוא
21 אף בבעלותה, מחמת זכותה לאיזון משאבים. ראו: ע"א 1915/91 **יעקובי נ' יעקובי**, פ"ד
22 מט(3) 529 (1995); ע"א 1229/90 **חנוך נ' חנוך**, פ"ד מה(5) 584 (1991); ע"א 803/00 **שטיינמץ**
23 **נ' שטיינמץ** (2001); ע"א 11550/04 **סיטבון נ' סיטבון** (2007).
24
- 25 7. לא זו אף זו, שהתובעת מבקשת להצהיר על **זכויות קנייניות "בעוסק מורשה"**. ואולם, עוסק
26 מורשה, ואף פעילותו העסקית של העוסק המורשה, אינה אישיות משפטית הנפרדת מהאדם
27 הפרטי המקיים את אותה פעילות עסקית, ואף אינם בבחינת נכס בו ניתן לרכוש זכויות קניין
28 או זכויות אובליגטוריות. שהרי העוסק המורשה הוא **אדם פרטי, בשר ודם, אשר בעניינו**
29 **קיים רישום ברשויות המס** לשם פעילות עסקית. השוו: תא"מ (צפת) 20274-06-09 **קצלניק**
30 **נ' שטרית** (2014); ת"א (אילת) 22095-09-16 **פלונית נ' הבית של בלה** (2016). ברי, כי לא ניתן
31 להקנות לתובעת או למעשה אף לכל אדם אחר, זכות בגופו ובמעשיו של הנתבע הנוסף, שהרי
32 אין כל הבדל בין הנתבע הנוסף גופו לבין היותו רשום "כעוסק מורשה" ברשויות המס.
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 20-09-37860 מ.א. נ' ע.א.

8. למעלה מהצורך יאמר, כי ככל שהיה מקום לאפשר לתובעת לנסות להיפרע מהנתבע סכומי כסף אותם הוא חייב לה, והיה יסוד לסבור שהנתבע הנוסף מחזיק בסכומי כסף השייכים לנתבע הרי, שלא אלמן ישראל, וקיימת דרך משפטית לעשות כן היא הטלת עיקול זמני אצל הנתבע הנוסף כמחזיק בכספי הנתבע, ככל שטרם הוכרע ההליך הרכושי שבין התובעת לבין הנתבע, או הטלת עיקול "קבוע", ככל והיה בידי התובעת פסק דין המחייב את הנתבע לשלם לה דבר מה. ראו: סעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995, סעיפים 43-45 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז - 1967; סימן ב' בפרק ט"ו לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט - 2020. התובעת לא נקטה באיזו מהדרכים המשפטיות האמורות, וכאמור אין מקום למתן הצהרה, כי כלל פעילותו העסקית של הנתבע הנוסף, מכל מין וסוג שהוא, שייכת לנתבע, ולא כל שכן שייכת לתובעת.

9. אשר על כן התביעה דן נמחקת בזה על הסף מחמת העדר עילה, וכפועל יוצא מכך מתייתר הצורך לדון בבקשה לצירוף הנתבע הנוסף.

10. מובן, כי אין באמור כדי לגרוע מזכות התובעת לפעול בהתאם לדרכים המשפטיות העומדות לרשותה כאמור לשם פירעון חוב הנתבע כלפיה, ככל שאכן קיים חוב מעין זה, והנתבע אינו פורע את חובו; ונוכח תוצאות פסק הדין הרכושי הניתן כאמור בד בבד עם פסק דין זה, מסופקני האם בסופו של יום אכן קיים חוב רכושי של הנתבע כלפי התובעת.

11. התובעת תישא בהוצאות הנתבע בסך 5,000 ₪, ובהוצאות הנתבע הנוסף בסך 2,500 ₪.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

נמרוד פלקס, שופט, סגן נשיא